

STUDIUL 6

De ce este nevoie de interpretare?

Dragi prieteni, înainte de a trece la comentariul studiului acestei saptamani vreau sa fac o rugaciune speciala pentru toti aceia care trec prin momente grele din cauza situatiei actuale. *„Tata iubite, vom studia Cuvantul Tau dar te rog inainte de toate sa intinzi mana Ta si sa te atingi de vietile acelor care sunt bolnavi, care au pierdut fiinte dragi, care si-au pierdut locul de munca si trec prin momente de nesiguranta. Tu esti un Dumnezeu vesnic si mai mult decat atat esti un tata iubitor, Tu cunosti pe fiecare fiu al Tau si cunosti fiecare lacrima varsata, Tu sti fiecare gand si sentiment. In acest moment, dupa mila Ta, adu-ti aminte de fiecare copil al Tau pe nume! Fie ca toate persoanele care asculta acest comentariu sa simta mana Ta puternica in viata lor si sa ia decizii corecte si intelepte si daca ei au nevoie de o minune in vietile lor, te rog s-o faci! Tu esti Dumnezeul minunilor. Cand citim Biblia vedem ceea ce Tu ai facut in momentele in care poporul Tau a avut nevoi deosebite. Azi poporul Tau are nevoie de Tine, avem nevoie de Tine. Arata-te Doamne in viata noastra cu puterea Ta! In numele Domnului Isus. Amin.”*

Sa incepem cu titlul lectiunii. De ce este nevoie de interpretare? Biblia trebuie sa fie studiata si inteleasa in contextul ei. De fiecare data cand citim un text trebuie sa ne intrebam cine a scris acel text, care au fost circumstantele in care a fost scris, care a fost motivul pentru care autorul a spus ceea ce a spus. In primul rand trebuie sa intelegem ce a spus autorul audientei careia i se adresa si dupa aceea putem sa scoatem aplicatii pentru viata noastra. In alte cuvinte trebuie sa facem o interpretare corecta a textului. Daca nu vom face acest lucru, textul va spune ceea ce autorul nu si-a imaginat vreodata si nu a intentionat. Sa luam un exemplu si pentru aceasta vom citi Coloseni 3:12:

„Astfel, dar, ca niste alesi ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.”

Cum se intelege acest text in mod corect? Trebuie sa intelegem ceea ce Pavel vrea sa spuna. Care este tema capitolului? Despre ce vorbeste? Daca persoana care predica citeste doar prima parte o sa inteleaga ceva ce autorul nu a intentionat sa spuna. In prima parte versetul spune sa ne imbracam ca niste alesi ai lui Dumnezeu sfinti si prea iubiti. Persoana care scoate acest text din context va gandi in felul urmator: cum se imbraca alesii lui Dumnezeu? El va incepe sa introduca ideile lui si va spune ca alesii lui Dumnezeu nu trebuie sa se imbrace cu fusta mini, pantaloni sau bikini. Tema nu este imbracamintea crestinului dar sunt multi oameni care aplica acest verset in domeniul imbracamintii si spun cum trebuie sa se imbrace un ales al lui Dumnezeu. Pavel in acest verset nu vorbeste de haine ci de caracter si spune ca trebuie sa ne imbracam cu bunatate, smerenie, blandete,etc. Acestea nu sunt haine. Daca mergi la magazin si ceri o bunatate alba sau o smerenie maron, vanzatorul se va uita la tine si va crede ca esti nebun. Aceste caracteristici nu vorbesc de haine dar sunt multi care interpreteaza gresit textul. In acest fel ne dam seama cat de important este sa stim sa interpretam Scripturile. Noi nu putem sa mergem la Biblie cu o idee preconcepata si sa incercam sa gasim spijin pentru ideile noastre.

In aceasta saptamana vom vedea in primul rand problema presupunerilor. Ce inseamana presupuneri? Este vorba despre ceea ce gandim sau credem. Tu nu poti sa mergi la Biblie sa cauti argumente ca sa-ti sustii o teorie proprie. In Luca 24:36-45 gasim relatarea despre cei doi ucenici pe drumul spre Emaus. Hristos murise si ei stiau, dar Isus inviase si acesta era un lucru pe care ei nu-l stiau. Si pentru ca nu stiau ei mergeau spre Emaus tristi si crezand ca totul se terminase. De ce? Ei isi bazau speranta in ceea ce ei presupuneau si nu in cuvantul lui Dumnezeu. Ce presupuneau ei? Ca Hristos era Mesia si venise ca sa infranga pe romani si sa-si stabileasca imparatia aici pe pamant. Dar cum Isus murise, ei credeau ca speranta lor fusese in van. Atunci Isus s-a infatisat inaintea lor si le-a spus ceea ce gasim scris in Luca 24:36-45:

„Pe când vorbeau ei astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!" Plini de

frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh. Dar El le-a zis: "Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă? Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu." (Și, după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.) Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: "Aveți aici ceva de mâncare?" I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere. El le-a luat și a mâncat înaintea lor. Apoi le-a zis: "Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi." Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile."

Cu alte cuvinte ucenicii nu înțelesesera ceea ce spunea Bilbia deoarece ei au mers la Cuvantul lui Dumnezeu cu o idee preconcepțuită și au căutat doar versetele care vorbeau de gloria eternă a lui Dumnezeu de la sfârșitul timpului și au lăsat la o parte procesul lung care avea ca final acea împărăție și includea moartea și învierea. Atunci ei erau tristi crezând că o dată cu moartea lui Hristos totul era terminat. Ei nu înțelesesera adevăratul mesaj.

Partea a doua. Aici vom vorbi despre traducere și relația ei cu interpretarea. Biblia a fost scrisă în limbi care azi nu se mai vorbesc. Vechiul Testament a fost scris în ebraică, foarte puține pasaje în aramaică. Noul Testament a fost scris în greacă dar nu în greaca care se vorbește azi în Grecia, ci greaca antică. De aceea Biblia a trebuit să fie tradusă în limbile moderne. Însa, orice traducere implică un fel de interpretare: sunt cuvinte dintr-o limbă care nu au un echivalent exact în alta. Acest lucru îl putem vedea și azi. Nu se poate traduce cuvânt cu cuvânt și de aceea rolul traducătorului este foarte delicat. Nu există ca un traducător să nu interpreteze Cuvantul lui Dumnezeu și de aceea este nevoie să știm limbile antice. Nu spun că trebuie să vorbim, dar măcar să știm să citim puțin, lucru care azi cu ajutorul internetului se poate face ușor. Artă și capacitatea de a traduce și interpreta texte biblice se numesc hermeneutică. Interpretarea este un lucru de zi cu zi deoarece toți oamenii ne interpretăm unii pe alții zilnic. În fiecare moment ne întrebăm ce a vrut să spună acel om. Sau de ce a spus ce a spus. De multe ori interpretăm greșit și ne facem probleme. Ne imaginăm că persoana respectivă a vrut să spună un lucru când de fapt nu era așa. În multe ocazii auzim doar parte dintr-o conversație și facem interpretări incorecte. Sunt oameni care rămân răniți mult timp doar pentru că au interpretat greșit ceea ce a spus cineva. De aceea să interpretăm este să facem hermeneutică. Dumnezeu vorbește prin Cuvantul Său și noi avem obligația să înțelegem corect ceea ce încearcă să spună. Mai mult decât atât, dacă suntem predicatori și nu interpretăm textul cu înțelepciune vom predica ceea ce Dumnezeu nu a spus niciodată și acest lucru nu e bine. Indiferent cât de frumoase ne pot părea ideile noastre, ele vor avea putere doar atunci când vor fi rezultatul unei interpretări corecte a Scripturilor. Dar, ca să înțelegem bine ce vrea să spună cineva trebuie să ascultăm bine, și dacă nu am înțeles de prima dată trebuie să întrebăm până vom înțelege. Acel „a asculta bine”, în termeni teologici se numește exegeza. Exegeza înseamnă să studiezi, să analizezi și să te gândești mult la textul respectiv, să întrebăm când, unde, de ce s-a scris și cine l-a scris. Înainte de a spune ceva în legătură cu un text anume trebuie să studiem foarte bine textul respectiv. Cel care vrea să înțeleagă corect Biblia trebuie să fie o persoană consacrată și să fie dispus să studieze. Consacrat ca rezultat al unei vieți de rugăciune constantă, studiu și mărturie și să studieze mult timp un text.

Partea a treia. Biblia și cultura. Ca să putem interpreta corect Scripturile este nevoie să cunoaștem cultura oamenilor din acele timpuri când autorul a trăit, altfel vom înțelege greșit ceea ce Dumnezeu vrea să ne spună. Spre exemplu: cultura ebraică atribuia responsabilitatea unui om pentru faptele pe care le făcea și de multe ori pentru faptele pe care nu le făcea, dar permitea să se întâmple. De aceea scriitorii inspirați îi atribuie lui Dumnezeu o parte activă, lucru care în felul nostru de gândire occidentală înseamnă că El permite sau că nu interzice anumite evenimente. Un exemplu clar este ceea ce s-a întâmplat cu faraon. Biblia spune că Dumnezeu a împietrit inima lui faraon. Acest lucru nu este adevărat deoarece dacă ar fi fost adevărat, faraon nu ar fi avut nicio vină. Ce vină să aibă el dacă Dumnezeu i-a împietrit inima? De ce spune textul biblic astfel? Deoarece în cultura din acele zile o persoană nu era vinovată doar de ceea ce făcea, ci și de ceea ce nu făcea și dacă Dumnezeu este mai presus de orice om și El a permis că faraon să-și împietrească inima, în cultura din acele zile responsabilul era Dumnezeu. Îți dai seama? Dacă tu nu cunoști cultura din acele

timpuri vei crede ca Dumnezeu a impietrit inima lui faraon si se salveaza doar acela care vrea Dumnezeu sa se salveze si ca omul nu are responsabilitate pentru faptele lui. Este important sa cunoastem cultura vremii in care a fost scrisa Scriptura. Un alt exemplu este acela care spune ca femeia in templu trebuie sa taca. De ce spune acest lucru? Pentru ca in cultura din acele timpuri singurele femei care vorbeau in public erau prostituatele. Nu era bine vazut ca o doamna, o femeie cinstita, sa vorbeasca in public in acele zile. De aceea Pavel a spus ca femeia sa taca in public. Dar azi nu mai traim in acea cultura si orice femeie poate vorbi in public. Exista insa frati care se leaga de acest text fara sa ia in seama cultura din vechime, si spun ca femeia trebuie sa taca in public. Iti dai seama cat de util este sa cunoastem cultura? Un alt exemplu: parul lung este podoaba femeii. In acele zile femeia nu lucra in afara casei si avea timpul necesar sa aiba grija de ea. Cultura s-a schimbat si femeia nu are timp suficient sa ingrijeasca un par lung si se tunde. Cultura este diferita. Sunt multi insa care se leaga de acest text si vor sa se repete astazi cultura din vechime.

Partea a patra. Aici vedem motivul pentru care multi nu accepta mesajul biblic. Sa citim Ioan 9:39-41:

„Apoi Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd să vadă, și cei ce văd să ajungă orbi." Unii din fariseii care erau lângă El, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: "Doar n-om fi și noi orbi!" "Dacă ați fi orbi", le-a răspuns Isus, "n-ați avea păcat; dar acum ziceți: "Vedem." Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.”

Acum ca am citit acest text sa avem grija sa nu condamnăm pe farisei, poate ca si noi putem fi farisei intr-un moment. Isus le-a vorbit lor dar si tuturor acelor care cred ca stiu totul si nu trebuie sa invete nimic. Fariseii din acele zile credeau ca stiau totul si totusi nu erau in stare sa inteleaga adevarul biblic clar. In general adevarul este clar si cei care ne consideram culti putem sa complicam Cuvantul lui Dumnezeu si sa prejudiciem intelegerea adevarului. Problema nu era cu fariseii ci cu natura omeneasca care este mandra si careia nu-i place sa asculte. Omul vrea sa fie sursa informatiei dar este o creatura dependenta de Dumnezeu. Noi suntem unelte in mainile lui Dumnezeu si nu trebuie sa mergem sa predicam lucruri imaginare, trebuie sa fim suficient de smeriti ca sa acceptam planul Lui Dumnezeu pentru poporul Sau.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim despre importanta interpretarii. Sa citim Neemia 8:1-3 si 8:

„Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise dată de Domnul lui Israel. Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea. Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază, pe locul deschis dinaintea porții apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s-o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la citirea cărții Legii. Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.”

Acest text a fost scris cand Neemia era in Ierusalim si avea nevoie sa provoace poporul deoarece Templul nu se reconstruia si oamenii isi vedeau fiecare de treaba lor fara sa inplineasca planul divin. Cartea Legii lui Moise nu face referire la cele zece porunci ci la pentateuc. Aici vedem lucruri interesante. In primul rand, cand vrei unitate, adu Cuvantul lui Dumnezeu! In al doilea rand cand citesti din Biblie, oamenii trebuie sa intelaga ca mesajul vine de la Dumnezeu si nu de la oameni. Alt lucru important este ca toti trebuie sa fim cu luare aminte la Cuvantul lui Dumnezeu. Tema cea mai importanta a Bibliei este mantuirea. Este ceea ce ne intereseaza in mod real. La ce ne foloseste sa castigam tota lumea si sa ne pierdem sufletul? Dar stiinta despre mantuire depinde mult de interpretarea pe care o dam. Vrem un popor unit ca sa ne pregatim pentru revenirea lui Hristos? Trebuie sa studiem mai mult din Biblie si sa interpretam in mod corect. Insusi Dumnezeu prin Duhul Sfânt ne va lumina ca sa putem intelege corect.

Dumnezeu sa te binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
[www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com](http://www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com)